

miroslav:

Pridružen/a: 06. 10. 2004. (00:14:43)

Postovi: 5967

Lokacija: Zagreb

PostPostano: ned sij 30, 2005 11:55 pm

Naslov: Citirajte i odgovorite

C.P. 29.01.05/16:23

Re: **Ratni zločinci** (da se ne zaborave)

Evidentno je i nedvosmisleno da Vam imena srpskih ratnih zločinca i bandita ne odgovaraju na ovom forumu. Razlog je za mene kristalno jasan.

Ipak je to stvarnost i realnost koja je žigosala i sotonizirala Srbe. Tako su sada zli Srbi postali simbol zla i sotonizma.

Za takvo stanje nisam ja kriv, oni su na to trebali misliti ranije.

Srbi ne samo da su dobili epitet zločinaca, pljačkaša, palikuća, silovatelja, krvopija i osvajača tuđeg, nego su žigosani kao genocidni i vampirski narod.

Moram spomenuti pisanje iz njihovog tiska, da su Srbi na svoj teritorij dovozili zatočenike i zatvarali u svoja mučilišta i koncentracijske srpske logore, gdje su ih mučili i ubijali, već su na teritoriju Srbije dovozili i mrtvace u hladnjačama i koristili ih za prehranu.

Neke hladnjače pune leševa žena i djece dovezenih sa Kosova potopljene su u Dunav i zagadile su rijeku.

Poslije su vađene iz Dunava i pokapane širom Srbije.

Iz priloženog vampirski srpski narod mora biti sotoniziran, jer je cijela Srbija - groblje.

Pitanje koje se stalno postavlja je: gdje je završio ostatak od 15.000 leševa iz Srebrenice, jer je pronađeno samo 7.000, a ostatak od 8.000 leševa pokopan je po cijeloj Srbiji.

To što Vi simpatizirate i volite Srbe je Vaš problem i pravo, sigurno imate razloga za to.

Pokušaj podmetanja drugom vlastite osobine i nacionalnost je proziran i deplasiran.

Osobno nemam niti jedan razlog da volim Srbe i to ne tajim i zašto bih ih morao voljeti.

jaaaa:

Vukovar: Počinje najmasovnije suđenje za ratni zločin

Na Županijskom sudu u Vukovaru danas je pod predsjedanjem suca Nikole Beškenskog počeo sudski postupak protiv 27 osoba srpske, rusinske i romske nacionalnosti iz Mikuševaca optuženih da su u tome mjestu nedaleko od Vukovara, pretežito naseljenu Rusinima, 1991. i 1992. počinili ratni zločin protiv civilnog stanovništva

VUKOVAR - Optuženi su da su od početka listopada 1991. do 18. svibnja 1992. u tijeku srpske okupacije Mikuševaca počinili kažnjivo djelo genocida te ubijanja i zastrašivanja nesrpskog stanovništva u namjeri da na tom području spriječe i onemoguće život nesrpskih naroda.

Također su optuženi da su "18. svibnja 1992. okupili mještane Mikuševaca ispred zgrade škole, oružjem ih prisilili da potpišu izjave da svu svoju imovinu ostavljaju srpskim paravlastima te ih natjerali da uđu u autobuse, protjeravši tako iz sela 98 osoba".

Na optužnici za zločine u Mikuševcima, podignutoj još potkraj 1996. na Županijskom sudu u Osijeku, prvotno se nalazilo 35 osoba, od kojih je u međuvremenu osam umrlo. Suđenju su nazočni optuženici Milan Stanković (1963.), Živan Ćirić (1938.), Joakim Bučko (1942.), Slobodan Mišljenović (1940.), Jaroslav Mudri (1969.), Zdenko Magoč (1964.), Dušan Mišljenović (1949.),

Darko Hudak (1974.) i Saša Hudak (1969.) koji se brane sa slobode uz izrečene mjere opreza - zabranu napuštanja boravišta i privremeno oduzimanje putnih isprava.

Preostalim optuženicima - prvooptuženom Jugoslavu Mišljenoviću (1968.), Dušanu Stankoviću (1969.), Petru Lenderu (1957.), Zdravku Simiću (1956.), Mirku Ždinjaku (1964.), Draganu Ćiriću (1969.), Milanu Bojaniću (1959.), Dragici Anđelić (1955.), Aleksansru Anđeliću (1946.), Nikoli Vlajniću (1970.), Zlatanu Nikoliću (1955.), Jovi Cici (1962.), Đuri Krošnjaru (1958.), Ljubici Anđelić (1955.), Čedi Stankoviću (1936.), Stanislavu Simiću (1970.), Srđanu Anđeliću (1974.) i Janku Ljikari (1965.) sudi se u odsutnosti jer su u bijegu.

Optuženici, nazočni suđenju, izjavili su kako se ne osjećaju krivima za djela navedena u optužnici te će u skladu s iskazanom željom biti ispitani nakon dokaznog postupka. Sudac Bešenski zatim je prekinuo glavnu raspravu i nastavak odredio za 13. lipnja saslušanjem prvih svjedoka.

Očekuje se kako bi se u tom sudskom postupku trebao rasvijetiti i zločin koji se u Mikluševcima dogodio potkraj 1992. kad je na izrazito okrutan način u obližnjoj šumi Jelašu likvidirana tročlana obitelj Holik.

I - da se ne zaborave kao **OPTUZENICI:**

Milan Stanković (1963.),
Živan Ćirić (1938.),
Joakim Bučko (1942.),
Slobodan Mišljenović (1940.),
Jaroslav Mudri (1969.),
Zdenko Magoč (1964.),
Dušan Mišljenović (1949.),
Darko Hudak (1974.)
Saša Hudak (1969.)

(koji se brane sa slobode uz izrečene mjere opreza - zabranu napuštanja boravišta i privremeno oduzimanje putnih isprava.)

Preostali optuženici:

prvooptuženi Jugoslav Mišljenović (1968.),
Dušan Stanković (1969.),
Petar Lender (1957.),
Zdravko Simić (1956.),
Mirko Ždinjak (1964.),
Dragan Ćirić (1969.),
Milan Bojanić (1959.),
Dragica Anđelić (1955.),
Aleksandar Anđelić (1946.),
Nikola Vlajnić (1970.),
Zlatan Nikolić (1955.),
Jovo Cico(a)(1962.),
Đuro Krošnjar (1958.),
Ljubica Anđelić (1955.),
Čedo Stanković (1936.),
Stanislav Simić (1970.),
Srđan Anđelić (1974.)
Janko Ljikara (1965.)

...:

OTOK DAKSA, POKRAJ DUBROVNIKA

*PAMTI ZRTVE SVOJIH MUCENIKA
PARTIZANSKO, CETNICKE ZLOCINE
CETRDESET CETVRTE GODINE
NAREDENJE KOCE POPOVICA
I ZLOGLASNOG ACE RANKOVICA
CETNICIMA NA CELU BRIGADE
DA GENOCID PO HRVATSKOJ RADE
CETNICKI SE KRVNICI PRESVUKLI
PARTIZANSKE ODORE OBUKLI
KAD ZLOCINCI MJESTO "OSLOBODE"
NA STRATISTE HRVATE ODVODE
POMAZU IM HRVATSKI KRVNICI
IZDAJICE, TESKI RAZBOJNICI
KAD HRVAT UBIJE HRVATA
CIN MU DAJU S ODLICJEM OD ZLATA
BLEIBRUZI SU DAVNO ZAPOCETI
HRVATI SU MUKE PODNJELI
NA SVE STRANE MASOVNE GROBNICE
OSTAVLJAJU SRPSKE UBOJICE
GROBNICA JE NA DAKSI POZNATA
PO CETIRISTOTINE HRVATA
UGLEDNIKE DUBROVACKE VODE
OD HRVATSKE DA IH OSLOBODE
U MASOVNU BACISE GROBNICU
CUVENOGA DON PETRA PERICU
UBILI SU LJUDE SKOLOVANE
PROFESORE, SLAVNE DUBROVCANE
DON PERICE I BOGU JE ZAO
ON JE KRASNU PJESMU NAPISAO
"RAJSKA DJEVO KRALJICE HRVATA"
DIVNA PJESMA SVIMA JE POZNATA.*

MUCENICI KAD SU UMIRALI
OVU PJESMU SVI SU ZAPJEVALI

...:

BLEIBURG, svibanj 1945. - Iako će se o onome što se doista događalo tijekom predaje i nakon nje poražene vojske NDH kod ovoga koruškog gradića još dugo raspravljati, nepobitno je sljedeće: ustaše i domobrani (ali i četnici, bjelogardejci, Nijemci...) željeli su izbjeći Titovu vojsku; vjerojatno po naredbi zapovjednika savezničkih snaga u Sredozemlju, britanskog feldmaršala Harolda Alexandra, oni su izručeni partizanima, točnije 20. slavonskoj brigadi, 40. vojvođanskoj diviziji, 14. slovenskoj i jednoj bosanskohercegovačkoj brigadi; na samom Bleiburškom polju pronađeno je dvadesetak mrtvih časnika (koji su, po svemu sudeći, u strahu od partizanske odmazde, izvršili samoubojstvo), dio ih je pogubljen na različitim postajama križnoga puta (od Maribora do južne Srbije), a dio ih je, nakon višegodišnjeg robijanja, oslobođen. Povijesni cinizam je što je Ante Pavelić, poglavnik NDH koji je naredio povlačenje vojske, potpomognute u posljednji trenutak mobiliziranim šesnaestogodišnjacima iz Zagreba i okolice, i koji je uvelike kumovao najvećem stratištu svojih jedinica, uspio proći na Zapad. Demograf Vladimir Žerjavić procjenjuje da je u borbama uoči predaje i nakon nje ukupno stradalo 49 tisuća vojnika.

JAZOVKA, svibanj 1945. Jama u blizini Zagreba u kojoj je pronađen 241 kostur.

Činjenica da je među stradalima bila i medicinska oprema upućuje na to da bi to moglo biti mjesto likvidacije ranjenih ustaša i domobrana iz zagrebačkih bolnica; predsjednik SAB-a smatra da se u jami nalaze i ostaci ubijenih partizana.

DAKSA pokraj Dubrovnika, listopad 1944. - Zbog četiristotinjak civila, među kojima je bilo i svećenika i članova HSS-a, koje su nakon oslobađanja Dubrovnika likvidirali pripadnici 2. dalmatinske proletherske brigade, ovo stratište ponijelo je epitet dalmatinskog Bleiburga.

ZADAR, ožujak 1945. - Partizanska jedinica pod zapovjedništvom Anđela Petanija na pravoslavnom je dijelu gradskoga groblja strijeljala 12 težaka iz Arbanasa i s Bokanjca; likvidaciji je svjedočio msgr. Šime Duka, koji je stjecajem okolnosti imao priliku posljednji ispovjediti kasnije pogubljene civile.

RAVA, 17. i 18. lipnja 1944. - U velikoj Ravi strijeljano je pet civila; na Županijskom sudu u Zadru nedavno je počela istraga protiv Šime Božina Čikole, Miljenka Fatičića i Ivana Mezića.

FOJBE; Kraške jame u koje su, nakon oslobođenja Istre, bačeni leševi Musolinijevih pristaša, civila i vojnika. Broj likvidiranih kreće se između 173 i 20 tisuća, a kao glavni egzekutori spominjali su se partizanski oficiri Ivan Motika, Oskar Piškulić i Avjanka Margitić.

BJELOVAR; U okolini se nalazi desetak masovnih grobnica s više stotina domobrana likvidiranih nakon oslobođenja Čazme.

GOSPIĆ, 4. i 5. svibanj 1945. - Zarobljen veći broj (spominje se čak šest tisuća) vojnika i civila, mnogima od njih nakon toga izgubio se svaki trag.

SPLIT

I dok je posljednjih godina Daksa pokraj Dubrovnika ponijela epitet dalmatinskog Bleiburga, u javnosti je malo poznato da je splitsko gradsko groblje Lovrinac također bilo mjesto masovnih likvidacija vojnika, ali i civila nakon drugog oslobođenja Splita. U Tvrđavi na Gripama, u listopadu 1944. godine, bilo je internirano osamstotinjak zarobljenika, od kojih je još neutvrđen broj (radi se navodno o nekoliko stotina, a među njima su bili i neki viđeniji gradski HSS-ovci) noću odvezen kamionima na Lovrinac i tamo strijeljan.

Idemo dalje !

25. **GROBIŠTE NOVIGRAD PODRAVSKI** – ubijeno 56 ranjenika-vojnika NDH, prebačenih iz virovitičke bolnice u Koprivnicu. Ubili ih partizani po zauzeću Novigrada Podravskog.

26. **SLATINSKI DRENOVAC** – na širem potezu od Jankovca, preko Radetine, lagera Sekulinci, Čačić Brda, Jankovačkog potoka, mlina, na ulazu u mjesto, te podruma bivše zgrade OZN-e nalaze se mjesta likvidacije velikog broja Hrvata, pretežno civila. Zato se i Slatinski Drenovac naziva Slavonska Jazavka. Često se pronađu kosti plitko zakopane, koje su isprale bujice ili su na površinu izvukle izrasline korijenja hrastova i bukvi, a ponegdje razvukle divlje životinje. Nerijetko su kopanjem izvađene veće količine ljudskih kostiju, kao u slučaju trasiranja telefonske linije Požega–Slatina, preko Jankovca. Najstrašnji dokaz zločina u Slatinskom Drenovcu je pronalaženje 464 lubanje i tomu pripadajućih kostiju u podrumu-katakombama pokraj pravoslavne crkve na groblju u Slatinskom Drenovcu. Osim 464 spomenuta kostura, po cijelom prostoru podruma nalazila se oko 20 cm visoka gomila zdrobljenih kostiju i praha, tako da se pretpostavlja da se tamo nalazilo oko 500 žrtava. Mjesto je uređeno, napravljena je grobnica, podignut križ visok 9 metara, kao i spomen ploča, koja bi, ako to zločinci ponovno ne sruše, trebala biti vječni spomen i upozorenje na zločine koji su tamo vršeni, a za utvrđivanje tragedije i istine.

27. **VALPOVO** – logor organiziran za njemačku manjinu, koju su partizani bez obzira na pojedinačnu kaznenu odgovornost odvodili u logor. U njemu se grupno umiralo od zaraznih bolesti i trovanja, a i likvidacija nepoželjnih. Stradao je nepoznat broj ljudi, uglavnom civila i djece.

28. **GORNJA PIŠTANA** – kamenolom Vis iznad Gornje Pištane, u produžetku potoka iznad pištanskog vodovoda, mjesto gdje je nekada završavao most željezničke pruge "Gutman", stratište je preko 200 domobrana, ustaša i Folksdojčera, koje su zarobili partizani i natjerali ih na izgradnju drvenih baraka u Gornjoj Pištani. Bila je zima 1943. kad su po završetku radova zarobljenici odvedeni u Vis i tamo zvjerski ubijeni. Jedan od poznatih ubojica je domaći čovjek iz Pištana, koji ih je čuvao za vrijeme rada.

29. **KOKOČAK** – na izlazu iz sela, uzvodno od rječice, mjesto je masovnih ubojstava, kao i gudure iznad sela uzvodno u smjeru Duzluka prema gradini Ružica, u neposrednoj blizini Orahovice. Broj pobijenih nije točno utvrđen, poznato je oko 100 pobijenih i masakriranih ljudi.

30. **CRNI POTOK, NAŠICE** – iza današnje cementare u Zoljanama, 2 km od Našica, mjesto je gdje su partizani 17. travnja 1945. nakon pada Našaica odveli veću skupinu zatočenih vojnika NDH i civila iz Našica, kao zatočenike partizanskog sabirnog logora iz Đurđenovca 16. lipnja 1945. i tamo iz pobili.

31. **ZOLJAN KOD NAŠICA** – u srpnju 1945. iz osječkog logora na Zelenom Polju dovedene su dvije kolone zarobljenika, ustaša i domobrana, svaka od oko 800-900 ljudi, međusobno povezanih žicom po dva. Dovedeni su na područje Crnog Potoka i tamo pobijeni. Ova smaknuća činili su partizani, pripadnici 17. krajiške brigade koja je bila stacionirana u dvorcu grofa Pejčevića, i neki Srbi, mještani sela Gradac i pripadnici KNOJ-a. Pretpostavlja se da je na tome mjestu likvidirano preko 2.000 ljudi.

32. **"ABESINIJA"** – neposredna blizina Našica prema selu Makloševci, u šikari zvanoj Abesinija, u nekoliko navrata dotjerane su 16. lipnja 1945. velike skupine zarobljenika iz Osijeka iz "Narodnog suda" koji je zasjedao u Našicama, te ih ovdje likvidirali. Veliki broj hrvatskih zarobljenih vojnika i civila, nakon sloma NDH pobijen je u našičkom parku i zakopan uz potok kod Šipovačkog mosta, a oko 100 zarobljenih ustaša, domobrana i njemačkih vojnika poubijano je na kraju sela Vukojevci, kod groblja i tamo zakopano u zajedničku jamu.

33. **DONJI MIKLOUŠ i SREDNJA RIJEKA** – u studenom 1943. pri zauzeću Čazme, partizani su zarobili, a zatim likvidirali 700 hrvatskih vojnika. Zarobljene su likvidirali po okolnim šumama gdje se danas nalaze obilježja masovnih grobnica. Na navedenim mjestima zarobljenici sa šireg područja Bjelovara radili su na izradi drvene mase. Po isteku smjene su likvidirani, a tamo su likvidirani i kažnjenici iz Lepoglave.
34. **VRH MONTOVJERNE – DUBROVNIK**, broj žrtava nepoznat. Pronađena masovna grobnica strijeljanih od partizana odmah po zauzeću Dubrovnika, iza 18. listopada 1944.
35. **OTOK DAKSA, DUBROVNIK** – broj žrtava nepoznat. Pobijen veliki broj uglednih Dubrovčana, bez suda, među kojima i tadašnji gradonačelnik Vojvodić.
36. **ČANIĆ SELO KRAJ GOSPIĆA** – dvjestotinjak metara od Kanjiškog mosta. Ubijeni poslije zauzeća mjesta. Broj nepoznat.
37. **KANIŽA KRAJ GOSPIĆA** – na tratini ispred ruševina samostana, u rovovima u ulici Smiljanskoj, kod zavoja rijeke Novčice, broj žrtava nepoznat. Gubilište vojnika NDH i civila, s unaprijed poznatim presudama.
38. **GOSPIĆ** – rovovi prema zapadu, broj žrtava oko 300. Partizanski kapetan iz dvorišta zgrade sa svojim ljudima odveo pritvorene i strijeljao ih. Među žrtvama bilo je dosta simpatizera partizana i NOB-a, pa je degradiran, ali je poslije prešao u OZN-u. Kasnije živio kao umirovljenik u Gospiću.
39. **BRESTOVICA**, blizu sela Žestinac, otok Krk, broj žrtava nepoznat. Stotine Hrvata (Krcana, Cresana, Lošinjana i drugih), partizani bacali u jamu za vrijeme rata.
40. **ŠID** – broj žrtava nepoznat. Noćima strijeljani zarobljenici, uhapšeni pod optužbom da su ustaše, odvedeni u Šid iz okolice Kometlinca, pješice i bosu u prosincu 1944.
42. **JAZOVKA–SOŠICE** na Žumberku. Broj žrtava neutvrđen. Poznati podatci: 1945. od svibnja do početka lipnja, dovoženi vojnici NDH, najviše ustaše i domobrani, civili, žene i djeca, svećenici, časne sestre te ranjenici iz zagrebačkih bolnica. Počinitelji: OZN-a i KNOJ, nadgledao Marijan C. Imena mnogih sudionika nalaze se u dokumentaciji. Lokacija djelomično istražena, vršena službena istraga, dokumenti postoje, ali prava slika o događanjima nije predložena javnosti.
- Stratišta oko Zagreba**
43. **VOJNA BOLNICA BRESTOVAC** – broj žrtava preko 100. Poznato da su 8. svibnja 1945. pobijeni hrvatski vojnici bolesni od tuberkuloze kostiju. Dokumentacija: Krunoslav Draganović.
44. **GRAČANI, ZAGREB** – broj žrtava, prema procjeni, više od tisuću. Poznati podatci: zarobljenici, muški i ženski, mahom mlađi, iz logora Prečko, rečeno im je da idu na rad, navečer razdijeljeni u skupine, poubijani na nekoliko mjesta u okolici, lipnja 1945. Počinitelj: 13. proleterska brigada.
45. **OBRONCI SLJEMENA**, Gračani Zagreb – broj žrtava nepoznat. Poznati podatci: noću od 19. na 20. svibnja 1945. kamionima dovedeni zrakoplovci NDH, i pobijeni strojnica. Zrakoplovci su dovedeni iz logora Kanal (danas parkiralište autobusnog kolodvora).
46. **MALA PIRAMIDA**, Gračani, Zagreb, iznad kuće Haramije. Broj žrtava procjena 2.000, druga procjena oko 800 civila, naknadno dovedeni. Dokumentacija: Krunoslav Draganović. Svjedočenje objavio "Večernji list" 1991.

47. **REMETE, UZ VODOVOD**, Zagreb - broj žrtava: nepoznat. Poznati podatci: kamionima dovažani vezani ljudi, strijeljani u svibnju i lipnju 1945.
48. **IZA GROBLJA MIROGOJ**, u smjeru Remeta, Zagreb. Broj žrtava nepoznat: poznati podatci: bačeni u jamu ubijeni vojnici iz logora Maksimir.
49. **ŠESTINE, ZAGREB** – broj žrtava oko 5.000. Poznati podatci: likvidirani hrvatski vojnici, Đoko Jovanić naredio da se svi vojnici NDH i Nijemci, mlađi ljudi, između 18 i 25 godina likvidiraju.
50. **MAKSIMIRSKI PARK**, Zagreb - broj žrtava nepoznat. Poznati podatci: 9-10 svibnja 1945. ubijeni vojnici iz logora Kanal. Poznati podatci: u noći na 10. svibnja dovedeno 300 teških ranjenika i teško bolesnih iz bolnice Rebro, i strijeljani. Dokumentacija: Mlada Hrvatska, 1963.
51. **ŠUMA RESNIČKA**, između Sesveta, Resnika i Ivanje Reke, šuma Gliboki Jarek, između Sesveta i Popovca, broj žrtava nepoznat. Poznati podatci: od 8. svibnja do kraja lipnja 1945. gubilište suda OZN-e koji je stolovao u Sesvetama.
52. **RASADNIK U SOFIJINU PUTU**, Zagreb - broj žrtava nepoznat. Poznati podatci: od 10. svibnja do 20. svibnja 1945., svake noći u dva kamiona dovoženi ljudi u donjem rublju. Čula se pucnjava i zveket lopata. "Tuškančani uskoro apelirali na ulični odbor zbog nepodnošljivog smrada. Komisija sanirala stanje.»
53. **ŠUMA JELENOVAC, ZAGREB** – broj žrtava nepoznat. Poznati podatci: četiri masovna groba, jedan veličine 12x5 metara. Poubijane dužnosnice Ustaškog pokreta. Dokumentacija: Krunoslav Draganović.
54. **LOGOR NA KANALU** – Zagreb, broj žrtava nepoznat. Poznati podatci: logor noću ispražnjen, tako da su pobijeni svi preostali zarobljenici. Dokumentacija: Mlada Hrvatska, 1963.
55. **KRAJ LOGORA PREČKO**, Zagreb, broj žrtava nepoznat, poznati podatci: ubijeni hrvatski ratni invalidi dovedeni iz doma Sv. Duh. Dokumentacija: Mlada Hrvatska 1963.
56. **RAKOV POTOK** kraj Zagreba - broj žrtava nepoznat, poznati podatci: noćima dulje od mjesec dana ubijani građani i vojnici NDH. Leševima napunjeni kilometrima dugi streljački jarci. Kasnije ograđeno bodljikavom žicom i stavljen nadpis "Farma puževa". Dokumentacija: Krunoslav Draganović i pismeno svjedočenje.
57. **KLINČA SELA** – broj žrtava nepoznat. Poznati podatci: strijeljani i ubijani sudionici Križnog puta, od Samobora do Zdenčine, vojnici, starci i žene, i djeca. Grobnice se nalaze u zaselcima Sakomani i zaseoku Budiščak u šumi Raščak.
58. **IZA VELIKE GORICE**, na putu za Kravarsko, broj žrtava 60. Poznati podatci: strijeljane djevojke iz ženskog internata u Preradovićevoj ulici, sredinom svibnja 1945.

...:

Ratni zločinci danas slobodno šecu Vukovarom i nitko ih ne dira.

Dokle?